

Vores hverdag med duerne

I denne artikel vil vi fortælle lidt om, hvordan vi har opbygget vores slag.

Når sæsonen er forbi, er der altid et par ting eller to, som skal forberedes på vores slag.

Vi har aldrig bygget om på slaget, men vi siger at vi "forbedrer" slaget med forskellige tiltag, og i år har heller ikke været nogen undtagelse. Dog har det kun været små justeringer, da vores slag fungerer, som vi gerne vil have det. Nogle af de få justeringer, der blev lavet i år, var et par rum, hvor vi havde siddetrekanten, som fungerer hele året. Det er blevet ændret til reoler med en ramme af trædbund.

Trekanten er bedste som siddepladser i fældesæsonen, hvor vi ikke skal håndtere duerne, men i flyvesæsonen er reolerne bedst. Duerne bliver siddende i reolerne, når der skal pakkes til træning eller kapflyvning.

I 1983 var Leif på sin første bustur til Belgien. Det var blandt andet ved et besøg på Naturels avlsslæg, at han fik idéen til reder med trædbund. Da slaget, skulle bygges tilbage i 1986, var det første, som blev bygget, reder med trædbund, og de reder eksisterer stadig i dag.

Alle vores reder er bygget op på samme måde: Forsatserne består af en fast side, hvor redeskålen står inde bagved, og den anden halvdel består af tremmer. Kapflyverne kommer kun ind til redeskålen, når vi træner, eller når der pakkes til kapflyvning.

Leif har altid haft en stor interesse i at bygge dueslag, og gennem tiden er der blevet skabt rigtig mange af dem. Vi har kunne regne os frem til, at Leif har bygget

10 forskellige slag, hvor slaget fra 1986 kun er blevet forbedret gennem årene.

Vores slag består af følgende:

En afdeling til sprint/mellem duerne samt et rum til vores enkehunner. Da vi flyver det totale system, er vi kommet frem til, at vores enkehunner er bedst, hvis de er lukket inde i bokse det meste af dagen gennem hele flyvesæsonen.

Ultimo april begynder vi at sætte vores duer i system. Hunnerne lukkes ud kl. 17.00 til deres daglige motion, og hvis der ikke er streng disciplin fra starten, kan de nemt flyve både 2 og 3 timer. For at vi kan styre hunnerne og bevare deres motivation gennem hele sæsonen, kommer de efter endt flyvning omkring slaget ind til deres reder, hvor de bliver fodret og vandet.

Hannerne bliver hver dag flyttet ind, hvor enkehunnerne normalt sidder, når disse er ude at flyve. På den måde kan vi også skabe motivation for hannerne, ved at de kommer ind i et nyt rum for en kort periode.

Det samme system bruges også i vores afdeling med langflyver duerne. Vi har valgt at opdele vores sprint/mellemdistance og langflyvere i hver sin afdeling. På den måde kan vi fodre de to hold på hver deres måde når første sæsonen er i gang. "Vi kommer nærmere ind på fodring i en af følgende artikler i serien" Vi har tidligere haft en afdeling, hvor mellem og langflyver duerne gik sammen men dette resulterede i, at de duer, som skulle flyve mellemdistancen, blev for tunge.

Endvidere er der i begge afdelinger reoler med plads til lidt pindhanner.

Her er Leif ved at lægge sidste hånd på et af rummene med en gang hvid maling glans 20, så det bliver nemmere at rengøre.

Vi har 3 afdelinger med reoler til vores unger. På den måde kan vi have ungerne delt op i kuld til at begynde med, og dermed får alle unger så god en start som muligt. Efterfølgende kan vi dele ungerne op efter alder, og senere kan vi dele dem op efter køn, hvis vi vil motivere ungerne, når vi når til kapflyvningssæsonen.

Til sidst har vi en afdeling til vores avlsduer. Der har vi 3 afdelinger, så det altid er muligt at omparre vores avlsduer i løbet af avlssæsonen.

Da det nuværende slag blev etableret i 1986, havde det klar glas i taget og hvidmalet vægge. Det blev et problem med klar glas og de hvide vægge, da det gjorde, at øjnene på duerne løb i vand, og det var også ubehageligt for os, der havde sin gang i slaget. Ret hurtigt efter at vi havde bygget nyt slag, forsøgte vi os med at skif-

Her er der et billede af vores enkemænd. Vi har i mange år malet forsiderne på rederne med 4 i iøjnefaldende farver. Vi har en tro på, at det delvist er med til at undgå, at duer ikke flyver forkert.

te det klare glas i taget til matteret glas. Det var dog heller ikke særlig godt, hvilket betyder, at det i dag er en stor ramme med termoplast som ovenlysvinduer.

I samme omgang lavede vi om fra loft til kip til fast loft og dermed kun med tremeloft ved ovenlysvinduerne. Derudover byggede vi skydelåger i loftet, så vi på den måde kan regulere luftmængden til duerne. Disse vigtige ændringer gjorde, at vi fik styr på problemerne med duernes øjne.

En anden ting, som blev etableret i det nye slag fra 1986, var automatisk udskiftning af luft. Gennem hele loftrummet i alle rummene blev der opsat spirorør med aftræk. På den måde kunne vi vælge enten at trække luften ud af rummet eller blæser luften ind i rummet. Til sidst blev hele anlægget pillet ned, og vi begyndte at tænke i andre baner.

Vores mål med de nye tiltag var at lave et slag, som fungerede så naturligt som muligt. Vi startede med at bygge voliere på fronten af hele dueslaget. Dette gjorde vi for at få lys og luft ind i slaget, men vi fandt ret hurtigt ud af, at der skulle monteres fast tag med klare termoplade, og ligeledes blev alle sider og fronter lukket med plexiglas. Resultatet af dette er, at det kun er fronten, som bliver brugt til udflyvning, der er med tråd og vindnet. På den måde fik vi et ekstra rum, som kan opvarme slaget ved bare den mindste solstråle, og samtidig fik vi en masse frisk luft ind på slaget, uden at der kommer træk omkring duerne.

Et andet automatisk element, som bruges på slaget i dag, er varmeplader, som er monteret i loftet og på en skillevæg. Det var et system Leif købte på en tur til duemessen i Kassel.

Varmepladerne bruges typisk i det tidlige forår for at undgå store temperatursvingninger og en for høj luftfugtighed på slaget. Vi vil helst have så konstant en temperatur som muligt, så det styres på luftfugtighed og varmegrader. Det foretrukne er en luftfugtighed på omkring 65 % og en varme på omkring 15 grader.

For et par år siden havde vi besøg af Michael Th. Larsen, og han gav os idéen til at ændre lyskilden på slaget. Vi havde aldrig set det som et problem med det lys, som vi havde, men da de nye armaturer

Enkehunner som sidder i bokse. Til 8 bokse er der en stor låge. På den måde undgår vi skulle fange alle hunner, hver gang de skal lukkes ind.

Avlsslaget

Voliere lavet med tråd og plexiglas samt vindnet, så der ikke kommer træk i slaget ved meget blæst.

og lys blev taget i brug, kunne vi mærke en ro i øjnene.

Vi er sikre på, at det også må komme duerne til gode.

Før brugte vi glødepærer, men de nye lyskilder er LED T8 lysrør 60 cm 10W 5500K frosted 130lm/W, og de er betydelig billigere i drift.

Vi har i mange år fået stor ros for vores slag og viser det også frem med glæde. I sammenslutning med slaget har vi en udestue, hvor vi blandt andet opholder os, når vi venter på, at duerne kommer hjem fra flyvninger.

I næste artikel vil vi fortælle mere om vores bestand af duer. ♦

Styresystem til varmeplader.

Vores ungeslag. Det er reoler med tremmebund og automatisk udmugning. De stammer fra det første ungeslag ved MVL-cup. For at siddepladserne kunne passe til vores slag, måtte Leif skille alle reolerne ad og tilpasse dem til vores slag.